

Parlamentul
Republicii Moldova

SL nr. 29

9 iulie, 2019

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

Biroul Permanent al Parlamentului

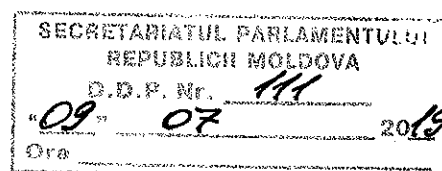
În conformitate cu prevederile art.73 din Constituția Republicii Moldova și art. 47 din Regulamentul Parlamentului, se înaintează cu titlu de inițiativă legislativă proiectul de hotărâre a Parlamentului cu privire la constatarea neîntrunirii condițiilor de numire în funcția de Procuror General a lui Eduard Harunjen.

Anexă:

1. Proiectul de hotărâre;
2. Nota informativă.

Deputați în Parlamentul Republicii Moldova:

Sergiu Litvinenco
V. Bolea
V. Bolea

HOTĂRÎRE
cu privire la constatarea neîntrunirii condițiilor de numire
în funcția de Procuror General a lui Eduard Harunjen

Avînd în vedere Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova nr.39 din 08.06.2019 pentru adoptarea Declarației cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova prin care s-a exprimat vot de neîncredere conducerii Procuraturii Generale și s-a cerut demiterea Procurorului General și altor structuri ale statului care deveniseră instrumente docile ale regimului oligarhic,

Ținînd cont de Rezoluția Parlamentului European din 14 noiembrie 2018 referitoare la punerea în aplicare a Acordului de Asociere UE-Moldova (2017/2281(INI)) și de Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2018 referitoare la criza politică din Moldova ca urmare a invalidării alegerilor locale de la Chișinău (2018/2783(RSP)),

Constatînd că Eduard Harunjen nu era eligibil pentru a deveni Procuror General din motivul că timp de 9 luni înainte de a deveni Procuror General a deținut calitatea membru al Consiliului Superior al Procurorilor din postura de Procuror General interimar, fapt care încalcă condiția prevăzută la art.17 din alin.(1) lit. e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură,

În conformitate cu articolul 66 litera a) din Constituția Republicii Moldova,

Parlamentul adoptă prezenta hotărîre.

Articolul 1. – Se constată că Eduard Harunjen nu întrunea condiția prevăzută la art.17 alin.(1) lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură pentru a candida la funcția de Procuror General, întrucât timp de 9 luni înainte de concurs a

deținut calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor din postura de Procuror General interimar.

Articolul 2. – În temeiul art.57 alin.(1) lit.i) și alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, se recomandă Președintelui Republicii Moldova emiterea decretului privind constatarea încetării raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților în privința Procurorului General al Republicii Moldova Eduard Harunjen în legătură cu încălcarea condiției prevăzute la art.17 alin.(1) lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Articolul 3. – Prezenta hotărîre se remite Consiliului Superior al Procurorilor.

Articolul 4. – Prezenta hotărîre intră în vigoare la data adoptării.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

NOTĂ INFORMATIVĂ

la proiectul de Hotărâre a Parlamentului cu privire la constatarea neîntrunirii condițiilor de numire în funcția de Procuror General a lui Eduard Harunjen

Potrivit art.17 din alin.(1) lit.e) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, *"Pentru funcția de Procuror General poate candida persoana care [...] în ultimele 6 luni nu a deținut calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor"*.

Eduard Harunjen, potrivit CV-ului său, a exercitat din iulie 2015 funcția de Prim-adjunct al Procurorului General, iar, după demisia lui Corneliu Gurin (26.02.2016), a preluat interimatul funcției de Procuror General.

Prin Decizia nr.87 din 22 noiembrie 2016, Curtea Constituțională, solicitată să interpreteze articolele 122 și 125 din Constituția Republicii Moldova, a subliniat următoarele: *"[...] potrivit articolului 28 alin. (2) din Legea nr. 294 din 25.12.2008 cu privire la Procuratură, în vigoare până la 1 august 2016, sub imperiul căreia a fost instituit interimatul actual al funcției de Procuror General, în absența Procurorului General sau în imposibilitatea de exercitare a funcțiilor sale, atribuțiile lui sunt exercitate de prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia, de un adjunct, în temeiul unui ordin emis de Procurorul General. Astfel, în temeiul legii, Procurorul General interimar a preluat integral funcțiile titularului, legea neinstituind nici o limitare în acest sens."*. De asemenea, Curtea a reținut că *"[...] legiuitorul, atât în legea veche, cât și în legea nouă, a stabilit expres că interimarul preia de drept plenitudinea competențelor titularului"*.

În măsura în care între calitatea de Procuror General interimar și Procuror General nu există nici o diferență sub aspectul atribuțiilor și competențelor, rezultă că Eduard Harunjen, în lumina prevederilor art.81 alin.(3) din Legea nr. 294 din 25.12.2008 cu privire la Procuratură și a art.69 alin.(2) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, **a fost, de drept, din februarie 2016**

(de la începerea exercitării interimatului funcției de Procuror General) până la numirea sa ca Procuror General, membru al Consiliului Superior al Procurorilor.

Chiar și Eduard Harunjen, în sesizarea adresată Curții Constituționale în vederea interpretării articolelor 122 și 125 din Constituția Republicii Moldova, susținea că ”[...] *dacă interimatul a fost instituit în strictă conformitate cu legea, nu trebuie să existe nici o limitare de atribuții*”.

Trebuie de menționat, de asemenea, că abordarea potrivit căreia primul-adjunct al procurorului general se bucură de aceleași competențe și calități ca și procurorul general este specifică și altor state. În România, bunăoară, prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție i-a fost recunoscută calitatea de membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii în cazul vacanței funcției de procuror general prin Hotărârea Plenului CSM nr.918 din 23 octombrie 2012. După cum s-a reținut în decizia menționată, ”*Având în vedere faptul că procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii, în considerarea calității pe care o deține și în scopul asigurării reprezentării la nivelul Consiliului, prin conducător, ca reprezentant al autorității judecătorești a Ministerului Public, Plenul CSM a apreciat că prim-adjunctul procurorului general poate participa la ședințele Secției pentru procurori și ale Plenului Consiliului, având aceleași atribuții, competențe și interdicții de a participa sau de a vota - art. 28, alin (2) din Legea 317/2004 - pe care le are procurorul general al României.*”. Hotărârea dată, fiind supusă controlului judecătoresc, a fost recunoscută legală atât prin Sentința nr. 1187 din 2 aprilie 2013 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, cât și prin Decizia nr. 3339 din 19 septembrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Un caz simetric celui din 2012 a avut loc și în 2009, când doamnei Barbulescu Lidia, vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție și președinte interimar al instanței supreme, i-a fost recunoscută calitatea de membru de drept al CSM.

Neparticiparea formală a lui Eduard Harunjen la ședințele Consiliului Superior al Procurorilor în calitate de membru al entității începând cu preluarea interimatului funcției de Procuror General este imputabilă exclusiv acestuia, or el trebuia să întreprindă acțiunile proactive necesare în vederea obținerii recunoașterii și, ulterior, a exercitării prerogativelor sale legale. Chiar și așa, neparticiparea lui Eduard Harunjen la ședințele Consiliului Superior al Procurorilor nu este în măsură să anuleze calitatea sa de membru de drept al Consiliului Superior al Procurorilor, întrucât aceasta îi este atribuită prin efectul legii și nu este condiționată de participarea sau neparticiparea la ședințele CSP.

Raționamentul includerii în lege a condiției prevăzute la art.17 din alin.(1) lit.e) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură ține de necesitatea organizării unui concurs veritabil și obiectiv în care evaluatorii ar fi neutri în raport cu cei pe care-i evaluează. Contrar acestei logici conținută în prevederea legală imperativă menționată, Procurorul General interimar Eduard Harunjen deținea, în virtutea funcției sale, un control real și influență asupra celor 6 membri care erau în componența CSP la momentul concursului – Mircea Roșioru – Președintele Consiliului Superior al Procurorilor – Șef al Direcției Judiciare a Procuraturii Generale; Ruslan Popov – Procuror al sectorului Ciocana, mun.Chișinău; Viorel Tureac – Procuror al mun.Bălți; Remus Moroz – Procurorul raionului Hîncești; Vasile Stoinov – Procurorul raionului Comrat; Eduard Mașnic – Procuror al sectorului Buiucani, mun.Chișinău.

În Decizia de inadmisibilitate a Curții Constituționale nr.94 din 19.12.2016 cu privire la argumentul privind neeligibilitatea lui Eduard Harunjen pentru concurs s-a subliniat precum că acesta ”[...] ***nu a participat la nici o ședință a Consiliului Superior al Procurorilor*** [...]” și că el ”[...] ***a participat la ședințele CSP doar în calitate de candidat la funcția de Procuror General de rând cu alți candidați*** [...]”. Și asta cu toate că legea – art.17 din alin.(1) lit.e) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură – prevede expres că претендентii la funcția de Procuror General **nu trebuie să dețină calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor**, legea nereferindu-se, nici direct, nici indirect, la participarea sau neparticiparea vreunui membru al CSP la ședințele

CSP. Mai mult decât atât, Curtea Constituțională, conform prevederilor constituționale, nici măcar nu este îndrituită să interpreteze legea (Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură), ci doar Constituția.

În concluzie, întrucât la numirea lui Eduard Harunjen în funcția de Procuror General a fost nesocotită condiția de eligibilitate prevăzută la art.17 din alin.(1) lit.e) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, acesta deținând mai mult de 9 luni calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor din postura de Procuror General interimar, deducem că acesta nu putea fi admis la concursul pentru funcția de Procuror General și, cu atât mai mult, nu putea fi numit în funcția de Procuror General al Republicii Moldova.

Pentru motivele arătate, se propune adoptarea prezentului proiect de hotărâre potrivit căruia Parlamentul:

1) va constată că Eduard Harunjen nu întrunea condiția prevăzută la art.17 alin.(1) lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură pentru a candida la funcția de Procuror General, întrucât timp de 9 luni înainte de concurs a deținut calitatea de membru al Consiliului Superior al Procurorilor din postura de Procuror General interimar;

2) va recomanda Președintelui Republicii Moldova, în temeiul art.57 alin.(1) lit.i) și alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, să emită decretul privind constatarea încetării raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților în privința Procurorului General al Republicii Moldova Eduard Harunjen în legătură cu încălcarea condiției prevăzute la art.17 alin.(1) lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură;

3) va remite Consiliului Superior al Procurorilor prezenta hotărâre a Parlamentului.

Deputați în Parlamentul Republicii Moldova

26. Ghosca
[Signature]